

Поїзд

Іван Малкович

Поїзд мене забере: крізь прочинені двері,
не зупиняючись, тихо мене забере,
і в вагоні легким, як Андріївська церква Растреллі,
ми поїдем в диму зеленавім печерських дерев.
Крізь прочинені двері — прижовклий, бездомний —
поїзд-приблуда, якого нізвідки не ждуть,
в'їде стиха у серце моє, а вже там — невідомо:
хто з нас кого прихистить і куди наша путь...